

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 2C/82/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7913206588
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Fuchsová
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2013:7913206588.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov, samosudca JUDr. Gabriela Fuchsová, v právnej veci navrhovateľa: O. J., E.. XX.X.XXXX, Č.. W. XXXX/XX, Trebišov, proti odporcovi: A. Ń.Š., E.. X.XX.XXXX, I. XXXX/XX, Trebišov, o zaplatenie 763,30 Eur s príslušenstvom,

rozhodol:

I. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi 763,30 Eur s úrokom z omeškania vo výške 10,5% ročne od 3.1.2009 do zaplatenia, to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť Slovenskej republike súdny poplatok z návrhu vo výške 45,50 Eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným konajúcemu súdu dňa 21.12.2011, doplneným do zápisnice na pojednávaní konanom dňa 14.3.2013, sa navrhovateľ voči odporcovi domáhal zaplatenia 1.244,61 Eur s 10,5% úrokom z omeškania ročne od 3.1.2009 do zaplatenia a náhrad trov konania. Návrh dôvodil tým, že navrhovateľ odporcovi na základe zmluvy o pôžičke poskytol finančnú čiastku 30.000,- Sk, t.j. 995,69 Eur na dobu určitú do 2.1.2009, ktorú odporca nedodrжал. Konanie bolo vedené pod sp. zn. 2C/104/2012. Konajúci súd uznesením zo dňa 14. marca 2013, č.k. 2C/104/2012-45, v časti o zaplatenie 481,31 Eur s úrokom z omeškania vo výške 10,5% ročne od 3.1.2009 konanie zastavil a v prevyšujúcej časti nárok navrhovateľa vylúčil na samostatné konanie. Vylúčené konanie je vedené pod sp. zn. 2C/82/2013.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 19.8.2013, na ktoré boli navrhovateľ i odporca riadne predvolaní. Obaja sa ustanovili, pojednávanie bolo odročené za účelom poskytnutia lehoty pre odporcu na plnenie voči navrhovateľovi na deň 23. septembra 2013. Prítomný navrhovateľ i odporca vzali nariadený termín pojednávania na vedomie s tým, že im predvolanie nebude doručené.

Na pojednávanie nariadené na deň 23.9.2013 sa riadne a včas predvolaný odporca neustanovil. Súd pojednávanie uskutočnil v jeho neprítomnosti. Z výpovede navrhovateľa na tomto pojednávaní vyplýva, že predložil súdu zmluvu o pôžičke zo dňa 1.12.2006, podľa ktorej mu mal odporca vracat' to, čo mu požičal aj s dohodnutými úrokmi. Teda navrhovateľ odporcovi požičal sumu 30.000, Sk, ktoré mal odporca navrhovateľovi splácať 25 mesiacov po 1.500,- Sk, teda mu mal zaplatiť 37.500,- Sk, čo bolo už spolu s dohodnutým úrokom. Splátky mali byť po 1.500,- Sk s tým, že prvá splátka už mala byť zaplatená v decembri 2006 a požičané peniaze aj s úrokmi mal odporca navrhovateľovi vrátiť do 2.1.2009. Odporca navrhovateľovi do dňa pojednávania nevrátil v prepočte na eurá sumu 763,30 Eur. K tejto sume sa navrhovateľ dopočítal tak, že odpočítal všetko, čo odporca navrhovateľovi zaplatil v slovenských korunách a toto prepočítal na eurá. Už v konaní, ktoré bolo vedené pod sp. zn. 2C/104/2012 povedal, že koľko mu odporca zaplatil a na tom trvá. Práve na súde v konaní vedenom pod sp. zn. 2C/104/2012 sa navrhovateľ s odporcom zhodli na tom čísle, koľko odporca navrhovateľovi zaplatil

a ten rozdiel, čo mu má odporca zaplatiť bol na súde vyčíslený tak, že odporca má navrhovateľovi zaplatiť ešte tých 763,30 Eur. Z toho, že keď odporca navrhovateľovi nezaplatil do 2.1.2009, tak si uplatňuje aj úrok z omeškania, a to vo výške 10,5% ročne od 3.1.2009, pretože 2.1.2009 už mal mať navrhovateľ od odporcu všetky požičané peniaze spolu s úrokmi vrátené. Navrhovateľ dodal, že pred týmto pojednávaním mu telefonoval odporca. Povedal mu, že na súd nepríde. To pojednávanie, čo bolo minule odročené (pojednávanie nariadené na deň 19.8.2013) bolo odročené z dôvodu, že odporca si skúsi vybaviť pôžičku alebo úver, aby mohol jemu, t.j. navrhovateľovi dlh zaplatiť. Podľa toho, čo odporca oznámil navrhovateľovi, tak banka odporcovi úver neposkytla. Odporca ponúkol navrhovateľovi na splatenie svojho dlhu auto Punto. Navrhovateľ však túto ponuku odporcu nechcel prijať. Na cene toho auta sa ešte oni dvaja, t.j. navrhovateľ s odporcom mali dohodnúť, ale keďže navrhovateľ už auto má, ďalšie auto nepotrebuje. Podľa výpovede navrhovateľa, keby mu odporca skutočne chcel dlh zaplatiť, tak mohol auto predať niekomu inému a z toho, čo získa za predaj auta, mohol navrhovateľovi ten dlh zaplatiť. Navrhovateľ vypovedal, že nevie, čo odporca rieši, lebo keď už boli na súde, nikdy nepoprel, že je navrhovateľovi dlžný. Vlastne len v odpore odporca uviedol, že dlhuje navrhovateľovi 500,- Eur, ale po tom, keď už boli na predchádzajúcich pojednávaniach, už odporca neuvádzal žiadnych 500,- Eur a nenamietal, že je navrhovateľovi dlžný 763,30 Eur a pojednávania boli odročovane len preto, aby si odporca nejako mohol zabezpečiť finančné prostriedky, aby navrhovateľovi mohol ten dlh zaplatiť. Aj na minulom pojednávaní (t.j. 19.8.2013) sa odporca vyhovára na to, že on si myslel, že on má platiť až po tom, keď bude súd. Takto sa odporca vyhovára od začiatku konania. Raz na to, že má navrhovateľovi zaplatiť len 500,- Eur, potom hľadal možnosť získania finančných prostriedkov, aby navrhovateľovi peniaze vrátil. Ale odkedy sa vedie konanie na súde, odporca navrhovateľovi nič nevrátil, čas beží a odporca pracuje, určite by zo svojej výplaty mohol navrhovateľovi aspoň nejakú splátku zaplatiť. Navrhovateľ vypovedal, že odporca mu začal platiť dohodnuté splátky tak, že mu zaplatil 9 krát po 1.500,- Sk a potom mu raz zaplatil 1.000,- Sk a následne odporca odchádzal do Írska. Takto spolu zaplatil odporca navrhovateľovi 14.500,- Sk, t.j. 481,31 Eur. Po tej poslednej 10. splátke vo výške 1.000,- Sk, keď odporca odchádzal do Írska, išiel tam s tým, že tam zarobí peniaze a keď príde z Írska, všetko navrhovateľovi zaplatí. Preto navrhovateľ nepodával hneď žalobu, lebo čakal, že odporca mu zvyšok dlhu zaplatí. Keď odporca nesplácal, tak navrhovateľ podal žalobu na súd. Navrhovateľ vypovedal, že si neuplatňuje žiadny nárok na náhradu trov konania, lebo on je oslobodený od platenia trov súdneho konania a jemu žiadne trovy nevznikli.

Konajúci súd z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Trebišov sp. zn. 2C/104/2012 zistil, že písomnou zmluvou uzavretou 1.12.2006 (č.l. 2) sa zaviazal navrhovateľ ako veriteľ pre odporcu ako dlžníka požičať finančnú čiastku 30.000,- Sk s tým, že doba splatnosti pôžičky bola dohodnutá na deň 2.1.2009 tak, že odporca ako dlžník bude navrhovateľovi poskytnutú pôžičku splácať v mesačných splátkach po 1.500,- Sk po dobu 25 mesiacov, pričom v týchto 25 splátkach po 1.500,- Sk je zahrnutý už aj 12% úrok (25 x 1.500 = 37.500). Podpis dlžníka na tejto zmluve o pôžičke je overený Mestom Trebišov, overenie podpisu je zapísané v osvedčovacej knihe pod č. 3754, podpis odporcu bol overený dňa 1.12.2006. V konaní vedenom pod sp. zn. 2C/104/2012 súd vydal platobný rozkaz dňa 20.1.2012, č.k. 2Ro/456/2011-15. Proti tomuto platobnému rozkazu podal odporca odpor a dôvodil ho tým, že si je vedomý toho, že nezaplatil navrhovateľovi plnú sumu, na ktorej sa písomne dohodli, ale odmieta zaplatiť dlžnú sumu vo výške 1.244,61 Eur z dôvodu, že mu navrhovateľ pri poslednom stretnutí povedal, že mu má zaplatiť ešte 500,- Eur, že to je zostatková suma, je ochotný sumu 500,- Eur vrátiť v mesačných splátkach maximálne po 50,- Eur (č.l. 21). V tomto konaní bolo pojednávanie nariadené na deň 14.3.2013, pred začatím ktorého sa súd za prítomnosti navrhovateľa a odporcu pokúsil o zmier medzi účastníkmi konania. V rámci tohto pokusu o zmier medzi účastníkmi konania navrhovateľ predniesol, že odporca mu požičanú sumu od uzavretia zmluvy vracal v súlade s obsahom zmluvy, a to od mesiaca december do mesiaca august vrátane po 1.500,- Sk mesačne a v mesiaci september 2007 mu už zaplatil len 1.000,- Sk namiesto dohodnutej splátky 1.500,- Sk. Od mesiaca december 2006 až do mesiaca august 2007, t.j. za týchto 9 mesiacov mu teda zaplatil 9 splátok po 1.500,- Sk, v mesiaci september 2007 mu zaplatil 10. splátku, ale už nie v dohodnutej výške 1.500,- Sk, ale len vo výške 1.000,- Sk. V rámci pokusu o uzavretie zmiernosti odporca tento prednes navrhovateľa potvrdil a uviedol, že od 10. splátky, ktorú zaplatil už len vo výške 1.000,- Sk navrhovateľovi nič nezaplatil, lebo prišiel o prácu a následne odcestoval do zahraničia. Navrhovateľ pred začatím pojednávania nariadeného na deň 14.3.2013 pôvodne uplatnený nárok na zaplatenie 1.244,61 Eur upresnil tak, že si uplatňuje aj úrok z omeškania vo výške 10,5% ročne od 3.1.2009 až do zaplatenia a následne vzal späť návrh v časti o zaplatenie 481,31 Eur aj s úrokom z omeškania vo výške 10,5% ročne od 3.1.2009.

Ako je uvedené vyššie, súd uznesením zo dňa 14. marca 2013, č.k. 2C/104/2012-45, konanie zastavil v časti o zaplatenie 481,31 Eur aj s úrokom z omeškania vo výške 10,5% ročne od 3.1.2009 a v prevyšujúcej časti uplatnený nárok navrhovateľa vylúčil na samostatné konanie.

Zhodnotením vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že na základe písomne uzavretej zmluvy o pôžičke zo dňa 1.12.2006 navrhovateľ odporcovi požičal sumu 30.000,- Sk, ktorú sa odporca zaviazal zaplatiť spolu s úrokmi v pravidelných dvadsiatich piatich mesačných splátkach po 1.500,- Sk mesačne počnúc mesiacom december 2006 tak, že poslednú dohodnutú splátku sa odporca navrhovateľovi zaviazal zaplatiť dňa 2.1.2009. Tak mal súd za preukázané, že medzi navrhovateľom ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom bola uzavretá zmluva o pôžičke podľa § 657 a 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom dohodnuté úroky predstavovali sumu 7.500,- Sk.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že ku dňu rozhodovania odporca navrhovateľovi dlží z poskytnutej pôžičky zostatok dlhu s dohodnutými úrokmi vo výške 763,30 Eur, pričom posledná splátka pôžičky bola splatná 2.1.2009.

Súd podľa § 657 Občianskeho zákonníka zaviazal odporcu na zaplatenie zostatku dlhu na poskytnutej pôžičke vo výške 763,30 Eur.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nar. vl. SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom do 30.6.2010, súd vyhovel návrhu navrhovateľa a zaviazal odporcu aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 10,5% ročne z priznanej istiny od 3.1.2009 až do jej zaplatenia.

Navrhovateľ bol v konaní oslobodený od platenia súdnych poplatkov. Súd podľa § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb. zaviazal odporcu na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 45,50 Eur (položka 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku na súde, proti rozsudku ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované; podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné; ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny, a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť podľa ustanovenia § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku len tým, že:

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnom konaní.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci.